

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

WARSZAWA.

Nr. 10.

1 czerwca 1932.

T R E Ś Ć:

OKÓLNIKI:

	Str.
Nr. 1649/II. St./32 w sprawie nadsyłania kart karnych	194
Nr. 1650/II. St./32 w sprawie nadsyłania kart statystycznych	194
Nr. 1651/II. A./32 w sprawie noszenia płaszczy biurowych przez urzędniki, pracujące w Ministerstwie i wszystkich instytucjach wymiaru sprawiedliwości, t. j. sądach, prokuraturach i więzieniach, w czasie zajęć biurowych	195
Nr. 1652/II. A./32 w sprawie udziału Prokuratury Generalnej w postępowaniu karnym	197
Nr. 1653/II. A./32 w sprawie umieszczania nieletnich w aresztach gminnych	197
Nr. 1654/II. A./32 w sprawie wezwań o pomoc sądową	198

KOMUNIKAT:

w sprawie opłat stemplowych	199

RUCH SŁUŻBOWY:

Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich	202
Zmiany w adwokaturze	204

OKÓLNIK Nr. 1649/II. St/32

w sprawie nadsyłania kart karnych.

Do sądów I instancji na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Dotychczasowa praktyka wykazała, że sądy niewłaściwie stosują przepisy rozporządzenia z dnia 8 sierpnia 1931 r. w sprawie rejestracji skazanych (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 566), mianowicie:

- 1) nadsyłają karty karne w wypadkach skazania za kradzieże leśne i polne oraz w razie skazania za przestępstwo innego rodzaju, jeśli wymierzono karę do trzech miesięcy (włącznie) pozbawienia wolności, pomimo że w myśl § 3 pp. a) i b) wspomnianego rozporządzenia kart karnych nadsyłać nie należy w wypadkach skazań nie podlegających zarejestrowaniu;
- 2) nadsyłają odpisy kart karnych o skazaniu obywateli polskich urodzonych zagranicą, aczkolwiek w myśl § 12 rozporządzenia odpisy kart karnych, adresowane do rejestru karnego zagranicą, należy nadsyłać tylko co do cudzoziemców;
- 3) wbrew § 39 rozporządzenia nadsyłają do Ministerstwa Sprawiedliwości zamiast do właściwych prokuratur karty karne co do osób, przynależnych do miejscowości, położonych w okręgach sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie i sądu okręgowego w Cieszynie — oraz co do osób, urodzonych w okręgach sądów apelacyjnych w Poznaniu, Toruniu i sądu okręgowego w Katowicach;
- 4) nadsyłają karty karne do Ministerstwa Sprawiedliwości ze znacznym opóźnieniem lub kierują je wbrew § 1 wspomnianego rozporządzenia do Głównego Urzędu Statystycznego, powodując brak danych o uprzednich ukaraniach w rejestrze karnym Ministerstwa Sprawiedliwości.

Wobec powyższych uchybień zwracam uwagę na konieczność ścisłego przestrzegania mego rozporządzenia z dnia 8 sierpnia 1931 r., Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 566.

Warszawa, dnia 18 maja 1932 r.

Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski

OKÓLNIK Nr. 1650/II. St/32

w sprawie nadsyłania kart statystycznych.

Do sądów I instancji na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Z dniem 1 stycznia 1932 roku ustał obowiązek sporządzania i nadsyłania kart statystycznych do Głównego Urzędu Statystycznego we wszystkich sprawach ukończonych prawomocnymi wyrokami po tym terminie. Mimo to niektóre sądy nadal nadsyłają karty statystyczne w tych sprawach do Głównego Urzędu Statystycznego, wobec czego zarządzam, aby sądy

stosowały należycie przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 sierpnia 1931 roku w sprawie zmian dotychczasowych zarządzeń w zakresie statystyki przestępczości (Dz. Urzęd. Nr. 12 — 1931 r. poz. 12).

Warszawa, dn. 18 maja 1932 r.

Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski

OKÓLNIK Nr. 1651/II. A/32

w sprawie noszenia płaszczy biurowych przez urzędniczek, pracujące w Ministerstwie i wszystkich instytucjach wymiaru sprawiedliwości, t. j. sądach, prokuraturach i więzieniach, w czasie zajęć biurowych.

Do Panów Dyrektorów Departamentów Ministerstwa Sprawiedliwości, Prezesów sądów i Prokuratorów i Naczelników więzień.

Zarządzam, by z dniem 1 lipca 1932 r. wszystkie urzędniczki, pracujące w Ministerstwie i we wszystkich instytucjach wymiaru sprawiedliwości, t. j. sądach, prokuraturach i więzieniach, w czasie zajęć biurowych ubrane były w płaszcze biurowe według załączonego wzoru, uszyte z lekkiego czarnego materiału z kołnierzem płasko wyłożonym i z paskiem z tego samego materiału, sięgające 25 cm. od ziemi.

Płaszcz biurowy zapinany jest z przodu na 8 czarnych guzików, z których pierwszy umieszczony jest w odległości 5 cm. od wykroju szyi, pozostałe zaś w równych od siebie odstępach.

Pasek płaszcza zapinany jest na 2 czarne guziki, a rękawy, zakończone listewką, zapinane są w przegubie na 1 czarny guzik.

Po bokach płaszcza naszyte są dwie kieszenie, a z lewej strony u góry kieszeń mniejsza.

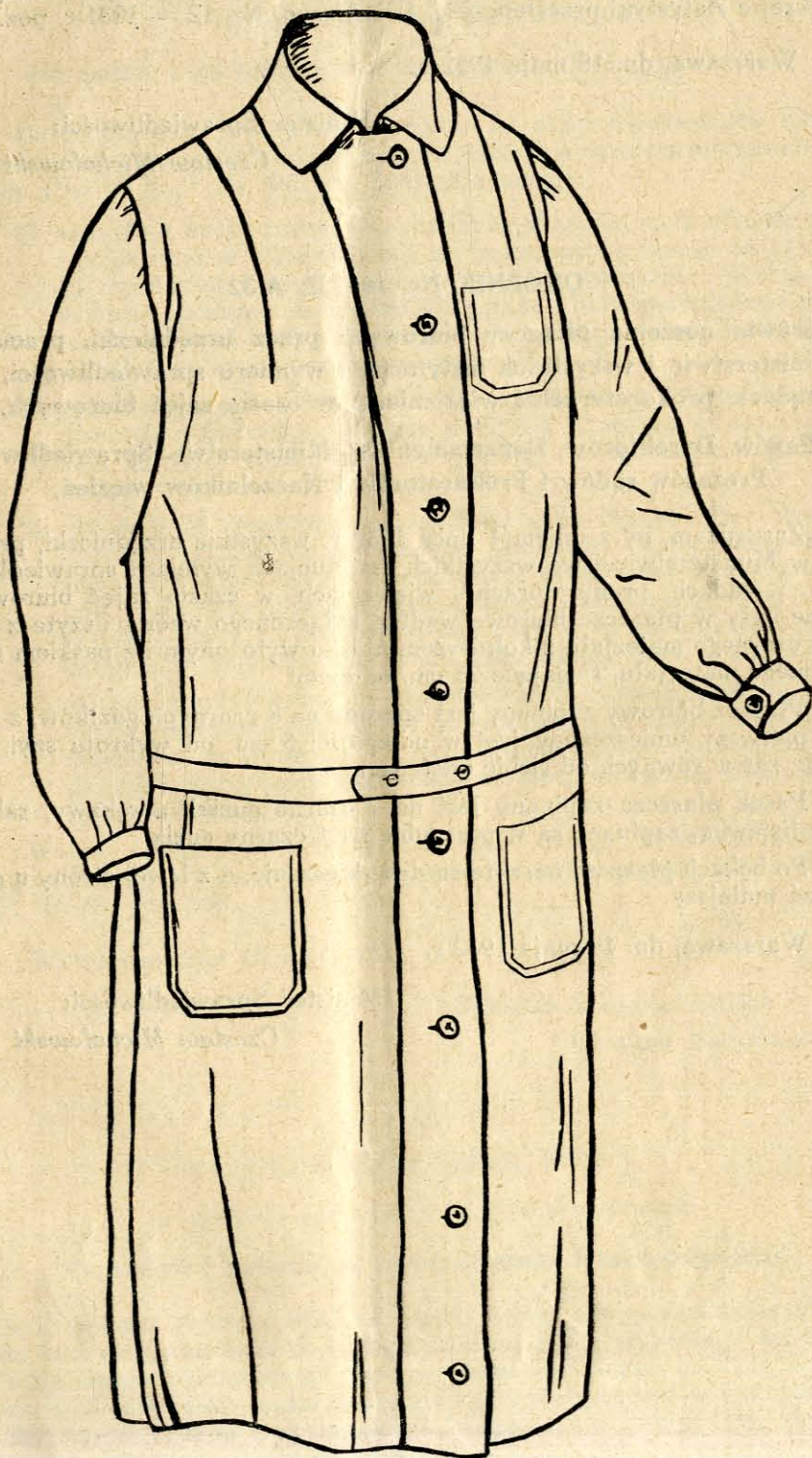
Warszawa, dn. 19 maja 1932 r.

Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski

Załącznik do okólnika Nr. 1651/II. A./32.

Wzór płaszcza biurowego.

OKÓLNİK Nr. 1652/II. A/32

w sprawie udziału Prokuratury Generalnej w postępowaniu karnym.

Do wszystkich władz zarządu wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Udział Prokuratury Generalnej w postępowaniu karnym w charakterze rzecznika interesów majątkowych Państwa w razie wniesienia powództwa cywilnego jest warunkowy w myśl § 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 grudnia 1924 r. o zmianie ustroju Prokuratury Generalnej R. P. (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 967) i zależy od tego, czy właściwa władza państwowa zwróci się do Prokuratury Generalnej o objęcie zastępstwa.

Wypadki tego rodzaju należy z uwagi na konieczność ulżenia Prokuratury Generalnej ograniczyć do spraw wyjątkowo ważnych ze względu na znaczną wartość przedmiotu powództwa cywilnego lub na skomplikowany stan prawny sprawy, pozatem zaś zastępstwo interesów Państwa, w postępowaniu karnym, o ile chodzi o dział sprawiedliwości, winni sprawować urzędnicy upoważnieni w tym celu przez panów prezesów i prokuratorów właściwych sądów i prokuratur lub przez właściwe władze więzienne.

Warszawa, dn. 18 maja 1932 r.

Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski

OKÓLNİK Nr. 1653/II. A/32

w sprawie umieszczania nieletnich w aresztach gminnych.

Do wszystkich sądów i prokuratur.

Doszło do mojej wiadomości, że sądy grodzkie lub prokuratury, zarządzając wykonanie wyroku przeciw nieletnim, skazanym na krótkoterminową karę aresztu, zezwalają na odbywanie tej kary przez nieletniego w aresztach gminnych.

Postępowanie takie sprzeczne jest z zasadami, które w myśl art. 6 przep. wpraw. k. p. k. i art. 613 zdanie 2 ustęp ostatni, należy stosować wobec nieletnich.

Przypominając konieczność stosowania powołanych wyżej przepisów z uwagi zarówno na względy polityki karnej wobec nieletnich (odseparowanie od przestępców dorosłych), jak i na okoliczność, iż areszty gminne przeważnie nie posiadają wogóle warunków do przetrzymywania skazanych na odbywanie kary pozbawienia wolności, przekraczającej okres kilku dni, zwracam równocześnie uwagę, iż wykaz zakładów wychowawczo-poprawczych znajduje się w okólniku poz. 508 zbioru rozporządzeń i okólników.

Panów kierowników sądów i prokuratur proszę o czuwanie nad przestrzeganiem podanych wyżej zasad.

Warszawa, dn. 18 maja 1932 r.

Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski

OKÓLNIK Nr. 1654/II. A 32

w sprawie wezwań o pomoc sądową.

Do wszystkich sądów i prokuratur.

Niedokładne sporządzanie odezwo o udzielenie pomocy sądowej powoduje poważne trudności przy wykonywaniu ich przez sądy wezwane, a niejednokrotnie uniemożliwia wprost zadośćuczynienie żądaniu sądu wzywającego.

Dla uniknięcia tych niedogodności zarządzam co następuje:

Pisma o pomoc sądową winny być sporządzane czytelnie, o ile możliwości pismem maszynowym, ujęte zwięźle i zawierać:

a) dokładne określenie przedmiotu sprawy: w postępowaniu karnym — przeciw komu i o co toczy się postępowanie łącznie z przytoczeniem odnośnego przepisu ustawy karnej materialnej i z zaznaczeniem w jakim stadium postępowanie się znajduje; w postępowaniu cywilnym spornym — kto, przeciw komu, o co i na jakiej zasadzie wytoczył skargę (powództwo); w postępowaniu niespornym — kogo i czego postępowanie dotyczy;

b) dokładne wskazanie imienia, nazwiska, zawodu i adresu osoby, która ma być zbadana;

c) dokładne wskazanie czynności, która ma być spełniona przez sąd wezwany, w szczególności, jakie okoliczności mają być ustalone i na co należy zwrócić szczególną uwagę przy wykonaniu danej czynności;

d) wskazanie osób, które mają być zawiadomione o terminie wykonania danej czynności;

e) wzmiankę o okolicznościach szczególnych, pociągających za sobą w myśl przepisów procesowych specjalny tryb badania, np. w sprawach z udziałem nieletnich lub w wypadkach przesłuchiwania osób wyłączonych od składania przysięgi lub uprawnionych do odmowy zeznań;

f) wzmiankę o konieczności zachowania pewnych przepisów prawa formalnego lub zwrócenia uwagi na pewne przepisy prawa materialnego, mające znaczenie w sprawie, jeśli odezwa skierowana jest do sądu położonego na obszarze, pozostającym pod rządem innego ustawodawstwa; brzmienie tych przepisów winno w takim razie być w odpisie zakomunikowane przy odezwie sądowi wezwanemu;

g) streszczenie zebranych przeciw oskarżonemu dowodów (art. 80 k. p. k.), gdy chodzi o przesłuchiwanie oskarżonego w drodze pomocy sądowej, przyczem w miarę możliwości należy unikać przesyłania całych akt sprawy.

Przy załatwianiu odezwo należy ściśle stosować się do wskazówek sądu wzywającego i terminowo załatwiać sprawy pomocy sądowej, w razie zaś, jeśli odezwa omyłkowo skierowana została do sądu miejscowego niewłaściwego, należy postąpić w myśl § 144 ust. 2 reg. og., t. j. sprawę bezpośrednią odesłać do sądu właściwego, zawiadamiając o tem sąd wzywający.

Panów kierowników sądów i prokuratur proszę o czuwanie nad przestrzeganiem zasad wyrażonych w niniejszym okólniku.

Warszawa, dn. 18 maja 1932 r.

Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski

KOMUNIKAT

w sprawie opłat stemplowych.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości.

Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dnia 26 kwietnia 1932 r. L. D. V. 10309/5/32. Zmiana ustawy o opłatach stemplowych. Do wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydziału Skarbowego), do Urzędów Opłat Stemplowych, oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych.

I. W dniu 18 maja 1932 r. weszła w życie ustawa z dn. 18 marca 1932 r. w sprawie zmiany ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 340).

Ponieważ powołana nowela jest obszerna i już poprzednio ustawa o opłatach stemplowych wielokrotnie była nowelizowana, więc na podstawie upoważnienia zawartego w art. 178 u. o. s., został ułożony jednolity tekst ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).

Również rozporządzenie wykonawcze do u. o. s. (Dz. U. R. P. z roku 1926 Nr. 123, poz. 713) — już wielokrotnie znówelizowane — wymaga dalszych zmian. Ponieważ dalsza nowelizacja tego rozporządzenia utrudniłaby stosowanie jego postanowień w praktyce, więc został ułożony tekst całkowity rozporządzenia wykonawczego, na skutek czego powołany tekst z roku 1926 wraz z nowelami przestanie obowiązywać. Ponieważ uzgodnienie z interesowanymi Ministerstwami potrwa jeszcze czas pewien, więc ogłoszenie nowego tekstu rozporządzenia wykonawczego nastąpi prawdopodobnie dopiero po dniu 18 maja 1932 r. Nowe rozporządzenie wejdzie w życie w dwa tygodnie po ogłoszeniu. Do tego czasu należy posługiwać się przepisami dotychczasowymi, ze zmianami, wynikającymi z powołanej na wstępie niniejszego okólnika ustawy z dnia 18-go marca 1932 r.

(np. zamiast stawki 3 zł., wymienionej w zdaniu ostatnim § 3 r. w. s., należy stosować stawkę 5 zł.).

II. Najważniejsze ze zmian, które wprowadza nowela z dnia 18 marca 1932 r. są następujące:

1) Zasadnicza stawka opłat od podań, wnoszonych do urzędów państwowych, oraz od świadectw, wydawanych przez te urzędy wynosząca obecnie 3 zł. (na mocy art. 145 i 154) — zostaje podwyższona na 5 zł. Wyjątek stanowią świadectwa, wydawane przez sądy, co do których stawka zasadnicza w wysokości 3 zł. nie uległa zmianie. Nie ulega zmianie stawka w wysokości 50 gr. od każdego załącznika do podania, przewidziana w art. 145.

Stawka w wysokości 5 zł. ma zastosowanie do podań, które wpłyną począwszy od dnia 18 maja 1932 r.; nie ma zastosowania do podań, które wpłyną do dnia 17 maja 1932 r. włącznie, a zostaną załatwione w dniu 18 maja 1932 r. lub później.

Postanowienia, streszczone w punktach 1 — 8 niniejszego okólnika, mają zastosowanie do świadectw, które zostaną wydane, począwszy od dnia 18 maja 1932 r., choćby podanie o wydanie świadectwa zostało wniesione przed tym dniem.

2) Opłata od zezwolenia na stałe prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego, wymagającego koncesji — wynosząca dotychczas 20 zł. (art. 156 p. 5) — zostaje podwyższona na 40 zł.

3) Wypisy z aktów notarialnych oraz sporządzone przez urzędy państwowe drugie i dalsze egzemplarze dokumentów urzędowych, równobrzmiące z egzemplarzem pierwszym i zaopatrzone w podpis równorzędny (duplikaty; art. 157), będą podlegały opłacie w wysokości 2 zł. od każdej stronicy pełnej lub zaczętej.

4) Opłacie w wysokości 2 zł. będą również podlegały odpisy i wyciągi, sporządzone i poświadczone przez urzędy państwowe z wyjątkiem tych, które sporządza i poświadcza notariusz; te ostatnie będą podlegały opłacie po 50 gr. od każdej pełnej lub zaczętej stronicy (zamiast dotychczasowej w kwocie 20 gr.).

5) Poświadczenia zgodności z pierwopisem wtóropisów, odpisów i wyciągów, sporządzonych nieurzędowo (art. 157 ustęp drugi) będą podlegały: a) w razie poświadczenia przez notariusza opłacie po 50 gr. od każdej pełnej lub zaczętej stronicy (zamiast dotychczasowych 20 gr.), b) w razie poświadczenia zgodności przez inny urząd państwowy opłacie w wysokości 1 zł. od każdej pełnej lub zaczętej stronicy (zamiast dotychczasowych 50 gr.).

6) Poświadczenie własnoręczności podpisu lub znaku ręcznego przez urząd państwowy — z wyjątkiem poświadczenia, dokonanego przez notariusza (art. 158) — będzie podlegało opłacie w wysokości 1 zł. 50 gr. (zamiast dotychczasowej wysokości 1 zł.).

7) Zostaje uchylone uwolnienie od opłat stemplowych, przewidziane w punkcie 22 art. 142, oraz wiążące się z powołanym przepisem postanowienie, zawarte w art. 160. Na przyszłość więc podanie o zezwolenie na urządzenie widowiska lub koncertu publicznego (choćby dochód był przeznaczony w całości na cele społeczne, oświatowe lub kulturalne) będzie podlegało opłacie w wysokości 5 zł., oraz po 50 gr. od każdego załącznika, a zezwolenie na urządzenie widowiska lub koncertu publicznego — opłacie w wysokości 5 zł.

8) Zostają zwolnione od opłat stemplowych (na mocy nowego punktu 4 art. 161) świadectwa, wydawane celem przedstawienia ich zakładom ubezpieczeń przymusowych niemajątkowych (ubezpieczeń społecznych) dla stwierdzenia uprawnień ubezpieczeniowych. Świadectwo tego rodzaju, wydane bez uiszczenia opłaty stemplowej, ma być przez urząd, wydający świadectwo, zaopatrzone w odpowiednią adnotację. W myśl nowego brzmienia art. 161 osoba, posiadająca świadectwo o jakim mowa — jeżeliby chciała przedstawić je nie instytucji ubezpieczeń społecznych, lecz innej osobie — ma uprzednio uiścić opłatę stemplową; w razie nieuiszczenia lub uiszczenia spóźnionego lub nieprawidłowego urząd skarbowy wymierzy nakazem płatniczym należną opłatę wraz z podwyżką 5-ciokrotną. Rozporządzenie wykonawcze postanowi, że celem dodatkowego uiszczenia opłaty od świadectwa, o jakim mowa, posiadacz świadectwa ma nakleić na świadectwie znaczki stemplowe i skasować je przez przepisanie swym nazwiskiem oraz datą skasowania.

9) Opłata od pełnomocnictwa zostaje podwyższona co do tych pełnomocnictw, które nie ograniczają się do upoważnienia w przedmiocie zastępowania przed sądami lub innymi urzędami publicznymi. Co do pełnomocnictw w ten sposób ograniczonych, jak również co do pełnomocnictw, upoważniających do odbioru sumy pieniężnej, pozostają w mocy postanowienia dotychczasowe, a więc w szczególności stawki w wysokości 3 zł., względnie 1 zł. Opłata od pełnomocnictw innego rodzaju (o ile nie mają zastosowania uwolnienia, przewidziane w art. 112) będzie wynosiła 5 zł. (zamiast dotychczasowych 3 zł.). Będą więc podlegały opłacie w wysokości 5 zł. w szczególności: pełnomocnictwo ogólne (generalne), pełnomocnictwo, upoważniające do zawarcia umowy, upoważniające do zarządu pewnym przedmiotem majątkowym, pełnomocnictwo, upoważniające wprowadzić do zastępstwa przed sądem lub innym urzędem publicznym, albo do odbioru sum pieniężnych ale nadto również do innych czynności i t. p.

10) W art. 112, w punkcie 6, uległy skreśleniu wyrazy „wobec sądów”, na skutek czego pełnomocnictwo, udzielone pracowniczemu związkowi

wi zawodowemu lub jego funkcjonariuszowi albo udzielone przez taki związek, będzie wolne od opłaty również wówczas, gdy upoważnia do zastępowania członka związku wobec urzędów administracyjnych lub wobec pracodawcy.

11) W tymże art. 112 p. 7 otrzymał brzmienie następujące: „odpisy pełnomocnictw (art. 111 ustęp 3), składane sądowi, o ile są przeznaczone dla uczestniczących w sprawie osób”. Na skutek tej zmiany będą wolne od opłaty nie tylko odpisy pełnomocnictw, załączone do skargi, ale też załączone do pism, wnoszonych przez pozwanego.

12) Na mocy nowego punktu 12 art. 112 będą wolne od opłaty pełnomocnictwa, wystawiane w postępowaniu, tyczącem się ubezpieczeń przymusowych niemajątkowych (ubezpieczeń społecznych) — przez ubezpieczonych lub członków ich rodzin.

13) Opłata od pokwitowań, wynosząca dotychczas 20 gr. (art. 136) zostaje podwyższona na 25 gr.

Zostały zwolnione od opłaty pokwitowania z odbioru czeku, pokwitowania wydane przez bank bankowi, oraz pokwitowania wystawione zagranicą.

Ministerstwo Skarbu zarządziło sporządzenie nowej kategorii znaczków stemplowych wartości 25 gr. Narazie jednak Ministerstwo Skarbu chce zużyć zapas znaczków po 5 gr., wprowadzonych obwieszczeniem Ministra Skarbu z dnia 20 czerwca 1924 r. (Monitor Polski Nr. 142 poz. 412). Te znaczki 5-groszowe — faktycznie nieużywane od 1927 r., ale dotychczas niewycofane, lecz wyraźnie nadal utrzymane na mocy § 1 (punktu 36) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 lutego 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 237) — zostaną w najbliższych dniach rozesłane kasom urzędów skarbowych. Zostanie rozesłany od razu cały zapas tych znaczków, znajdujący się w Biurze Znaków Wartościowych; poszczególne kasy mają więc, gdy zapas znaczków 5-groszowych będzie na wyczerpaniu, zamówić znaczki 25-groszowe (zmniejszając oczywiście odpowiednio ilość zamawianych znaczków 20-groszowych). Dystrybutorzy są uprawnieni w razie sprzedaży nieparzystej ilości znaczków 25-groszowych żądać za jeden z tych znaczków (tylko za jeden nie za każdy) tytułem opłaty właściwej wraz z dodatkiem 10%-owym 28 gr. (np. w razie sprzedaży 7 takich znaczków dystrybutor ma prawo żądać 1 zł. 93 gr.); w razie sprzedaży nieparzystej ilości znaczków 5-groszowych, dystrybutor ma prawo żądać za jeden z tych znaczków 6 gr. (np. w razie sprzedaży 7-miu takich znaczków ma prawo żądać 39 gr.).

14) Opłata w wysokości 3 zł., przewidziana w art. 139 (od niewymienionych w innych postanowieniach u. o. s.: aktów notarialnych i sądowych oraz pism uwierzytelnionych notarialnie lub sądowo) zostaje podwyższona na 5 zł., a przewidziana w tymże artykule opłata w wysokości 1 zł. ulega podwyższeniu na 2 zł.

15) Art. 10 i 11 ulegają zmianom, na skutek których stanie się zbędnym utrzymywanie w ewidencji (w R. U. B. II) przypadków, w których podstawę wymiaru opłaty stemplowej stanowi wartość zobowiązania do świadczeń perijodycznych. Mianowicie:

a) W przypadkach, w których świadczenie jest ustanowione na oznaczoną ilość lat lub ich części (do pewnego terminu kalendarzowego; punkt „b” art. 10), nie będzie miał zastosowania art. 11 i opłata zostanie obliczona tylko raz jeden, a mianowicie od sumy świadczeń perijodycznych, obliczonej za cały czas trwania zobowiązania — z tem jednak ograniczeniem, że w razie ustanowienia na czas, przewyższający 17 lat, należy wziąć za podstawę wymiaru iloczyn z pomnożenia należności rocznej przez 17.

b) W razie ustanowienia świadczeń na czas nieokreślony (punkt „e” art. 10) obliczy się opłatę tylko raz jeden, biorąc za podstawę wymiaru iloczyn z pomnożenia należności rocznej przez 5.

c) W razie ustanowienia świadczeń na czas nieokreślony z oznaczeniem jednak pewnego terminu, do którego zobowiązanie trwać będzie niewątpliwie, obliczy się opłatę raz jeden, biorąc za podstawę wymiaru sumę dwóch iloczynów, a mianowicie iloczynu z pomnożenia należności rocznej przez ilość lat (względnie też ich części), przez które zobowiązanie będzie trwało niewątpliwie, oraz iloczynu z pomnożenia należności rocznej przez 5; suma obu iloczynów nie może jednak wynosić więcej niż iloczyn z pomnożenia należności rocznej przez 17.

Art. 11 nie będzie już miał zastosowania do przypadków, przewidzianych w art. 10, lecz zastosowanie jego będzie ograniczone do przypadków, wymienionych w ustępie drugim art. 9. Dotyczący tego przedmiotu § 11 r. w. s. nie ulegnie zmianie.

16) W myśl nowego brzmienia art. 9 może nastąpić ustalenie podstawy wymiaru niezwłocznie przez obliczenie prawdopodobnej sumy wszystkich świadczeń za cały czas trwania zobowiązania. Ministerstwo Skarbu upoważnia niniejszym urzędy skarbowe do stosowania powyższego przepisu w tych przypadkach, w których suma wszystkich świadczeń za cały czas trwania zobowiązania da się obliczyć w przybliżeniu, jeżeli ta suma, w przybliżeniu obliczona nie przewyższa 5.000 zł. Urzędy skarbowe mogą korzystać z tego upoważnienia zarówno wówczas, gdy pismo, podlegające opłacie zostało przedstawione urzędowi skarbowemu przez podatnika w myśl zdania drugiego art. 22, jako też wówczas, gdy zostało przesłane urzędowi skarbowemu przez notariusza lub sekretariat sądowy (art. 27, ustęp drugi; art. 28, ustęp piąty; art. 29; art. 30 punkt 3; art. 31, ustęp piąty). Również może być zastosowany ustęp ostatni art. 9 (o ile zachodzą warunki, wymienione wyżej w zdaniu drugim niniejszego punktu 16) w przypadkach, które urząd skarbowy już zapisał do RUB. II bez względu na to, czy zapisanie do RUB. II nastąpiło przed dniem 18 maja 1932 r. czy po tym dniu.

III. Ministerstwo Skarbu poleca urzędowi skarbowemu, aby nie wymierały podwyżek stemplowych od pism, sporządzonych w czasie od dnia 18 maja 1932 r. do końca sierpnia 1932 r., jeżeli opłata od danego rodzaju pism została podwyższona nowelą z dnia 18 marca 1932 r., a podatnik uiszczył opłatę, obliczoną według przepisów, które obowiązywały przed dniem 18 maja 1932 r.

RUCH SŁUŻBOWY.

Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich.

Podania ze zgłoszeniem kandydatury na wolne stanowiska sędziowskie i prokuratorskie, wskazane w obwieszczeniach, umieszczonych poniżej, należy wnosić w trybie, przepisanych rozporządzeniami Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 935 i 936) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem z dnia 31 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 3, poz. 21) w terminie czternastodniowym od daty niniejszego Dziennika, do prezesa sądu względnie prokuratora, który zarządził obwieszczenie.

Obwieszczenia o wolnych stanowiskach w sądach apelacyjnych, okręgowych i grodzkich.

Wakuje stanowisko sędziego apelacyjnego w Warszawie w wydziale karnym.

Prezes sądu apelacyjnego w Warszawie.

Wakuje stanowisko sędziego okręgowego śledczego w Kowlu.

Prezes sądu okręgowego w Łucku.

Wakuje stanowisko sędziego okręgowego w Starogardzie.

Prezes sądu okręgowego w Starogardzie.

Wakuje stanowisko sędziego okręgowego w Zamościu w wydziale cywilnym.

Prezes sądu okręgowego w Zamościu.

Wakuje stanowisko sędziego grodzkiego w Telechanach.

Prezes sądu okręgowego w Grodnie.

Wakuje stanowisko sędziego grodzkiego w Grudziądzu.

Prezes sądu okręgowego w Grudziądzu.

Wakuje stanowisko sędziego grodzkiego w Skawinie.

Prezes sądu okręgowego w Krakowie.

Wakuje stanowisko sędziego grodzkiego w Kowlu.

Prezes sądu okręgowego w Łucku.

Wakuje stanowisko sędziego grodzkiego w Drohiczynie w okręgu sądu okręgowego w Pińsku.

Prezes sądu okręgowego w Pińsku.

Wakuje stanowisko sędziego grodzkiego w Rawie-Mazowieckiej. Stanowisko to przeznaczone jest dla kandydatów, których będzie można wyznaczyć na naczelnika sądu.

Prezes sądu okręgowego w Piotrkowie.

Wakuje stanowisko sędziego grodzkiego w Nowemsiolu.

Prezes sądu okręgowego w Tarnopolu.

Wakuje stanowisko sędziego grodzkiego w Głębokiem.

Prezes sądu okręgowego w Wilnie.

Zmiany w adwokaturze.**W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach.**

Wpisany został na listę adwokatów:
Józef Dyrgała z miejscem zamieszkania w Nowej Wsi.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

Karol Kostka, adwokat w Krakowie, z dniem 30 czerwca 1932 r. z Krakowa do Kalwarji, a jego substytutem ustanowiono D-ra Izydora Drohockiego, adwokata w Krakowie.

Dr. Juliusz Stanisław Harbut, adwokat w Krzeszowicach, z dniem 26 maja 1932 r. z Krzeszowic do Krakowa, a jego substytutem ustanowiono D-ra Izydora Mayera, adwokata w Krzeszowicach.

Dr. Jakób Kolarski, adwokat w Brzostku, z dniem 1 maja 1932 r. z Brzostka do Tyszowiec, a jego substytutem ustanowiono D-ra Jana Laberscheke, adwokata w Pilźnie.

Z m a r ł:

Dr. Wilhelm Hochfeld, adwokat w Rzeszowie, dnia 22 kwietnia 1932 r., a jego substytutem ustanowiono D-ra Zygmunta RadlMESSERA, adwokata w Rzeszowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Wpisany został na listę adwokatów:
Stefan Stroiński, z miejscem zamieszkania w Ostrowie.

Został wykreślony z listy adwokatów:
Ludwik Walloni adwokat w Kościanie, wskutek śmierci.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu.

Wpisany został na listę adwokatów:
Adam Władysław Lewicki, z miejscem zamieszkania w Pelplinie.

Przesiedlił się:

Władysław Płachtowski z Bydgoszczy do Grudziądza.